

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 1019

din 09 Octombrie 2008

Cu nota înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 2037/IJ/1518/SIJ/29622/ST/2008, Inspecția Judiciară – Serviciul de inspecție judiciară pentru judecători a înaintat Plenului cererea de apărare a reputației profesionale formulată la data de 07.07.2008 de domnul Ionuț Matei, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, ca urmare a publicării, în cotidianul România Liberă din data de 04.07.2008, a articolului de presă intitulat „Judecătorii Cămătarilor”.

Ulterior, la data de 22.07.2008, domnul judecător a formulat o completare a cererii inițiale de apărare a reputației profesionale, cu referire la alte două articole de presă publicate în cotidianul România Liberă din datele de 24.04.2008 și 11.07.2008, intitulate „În timp ce conducerea Penitenciarului Jilava se pregătește să-l elibereze, considerându-l un deținut exemplar, Nuțu Cămătaru ordonă, prin mobil, șantaje și răzbunări”, respectiv „Cămătarii au cerut eliberarea la nouă instanțe diferite. Nuțu și Sile Cămătaru țineau legătura prin telefoane mobile, deși erau încarcerați”, precum și cu privire la preluarea de către postul de televiziune Realitatea TV a unor afirmații cuprinse în articolele de presă din ziarul România Liberă.

Totodată, la data de 11.07.2008 Consiliul Superior al Magistraturii s-a sesizat din oficiu cu privire la aspectele semnalate în cuprinsul articolului de presă publicat în

cotidianul România Liberă din data de 04.07.2008, intitulat „Judecătorii Cămătarilor”, referitor la legăturile dintre mai mulți interlopi, printre care și Nuțu Cămătaru, cu judecători care au fost desemnați să participe la soluționarea unor cauze penale în care aceștia aveau diferite calități procesuale.

Având în vedere că între cele două lucrări există legătură, pentru o mai bună soluționare a acestora, la data de 21.07.2008, s-a dispus conexarea acestora.

I. Analizând rezultatul verificărilor efectuate cu privire la aspectele semnalate în mass-media în raport de cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul Ionuț Matei, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În cuprinsul cererii formulate, completată ulterior, domnul judecător Ionuț Matei a expus următoarele argumente care, în opinia sa, constituie temeiuri privind încercarea de a induce în rândul opiniei publice ideea unei legături obscure, dubioase cu membrii Clanului Cămătarilor, și care ar fi justificat soluțiile pronunțate în dosarele în care aceștia au avut calitatea de parte:

- comentariile apărute în mass-media au pus în discuție însăși legalitatea soluției pronunțate în dosarul nr. 28733/3/2005 al Curții de Apel București – Secția I penală, susținându-se că judecătorul Ionuț Matei ar fi redus pedeapsa inculpatului Balint Ion prin „anularea probelor legale”;
- toate referirile la dosarul nr. 28733/3/2005 al Curții de Apel București au avut în vedere exclusiv persoana domnului judecător, deși soluția respectivă a fost pronunțată de un complet colegial;
- prin materialele de presă s-a încercat acreditarea ideii că, odată cu promovarea sa la Înalta Curte de Casație și Justiție, domnul judecător s-ar fi implicat și ar fi influențat soluția dată de instanța de recurs în dosarul nr. 28733/3/2005;
- ca urmare a preluării superficiale a celor afirmate în ziarul România Liberă din data de 4.07.2008, la postul de televiziune Realitatea TV s-a făcut afirmația că judecătorul Ionuț Matei a dispus liberarea condiționată a condamnatului Balint Ion, deși o astfel de cerere este de competența magistraților de la judecătorie;

- în articolul publicat în ziarul România Liberă la data de 24.04.2008 și intitulat „În timp ce conducerea Penitenciarului Jilava se pregătește să-l elibereze, considerându-l un deținut exemplar, Nuțu Cămătaru ordonă, prin mobil, șantaj și răzbunări”, s-a făcut afirmația că judecătorul Ionuț Matei i-a redus pedeapsa inculpatului Ion Balint la doi ani și șapte luni, prin ignorarea unei decizii a Curții Constituționale;

- în articolul publicat în ziarul România Liberă la data de 11.07.2008 și intitulat „Cămătarii au cerut eliberarea la nouă instanțe diferite. Nuțu și Sile Cămătaru țineau legătura prin telefoane mobile, deși erau încarcerați”, autorul materialului de presă s-a întrebat dacă nu cumva judecătorul Matei este „recuperatorul” lui Nuțu, iar în continuare s-a arătat că, din interceptările convorbirilor publicate anterior, rezultă că Balint Ion a plătit mai multe persoane, printre care și judecători, pentru a obține reducerea pedepselor și eliberarea condiționată;

- faptul că atât în ziarul România Liberă, cât și la postul de televiziune Realitatea TV, a fost prezentată o transcriere a unei convorbiri telefonice purtate în penitenciar de frații Balint Ion și Balint Vasile, în care se face referire la numele domnului judecător, presupune și implicarea Parchetului, în condițiile în care transcrierea respectivă se afla depusă chiar de organele de urmărire penală la dosarul nr. 4080/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București. În ceea ce privește această din urmă afirmație, Plenul apreciază că nu poate fi analizată deoarece, pe de o parte, susținerea are un caracter generic, iar pe de altă parte, caracterul publicizat al dosarului de fond nu permite emiterea unei identificări concrete a faptului supus atenției.

Astfel, în articolul „Judecătorii Cămătarilor”, publicat în cotidianul România Liberă din data de 4.07.2008, s-a relatat că: „Sile și Nuțu Cămătaru vorbesc cu simpatie despre judecătorul Ionuț Matei, singurul care știe dosarul, cel care i-a redus pedeapsa lui Nuțu de la nouă la doi ani de închisoare”; „în convorbirile sale din penitenciar, Nuțu Cămătaru susține că judecătorul Ionuț Matei a fost «băgat cu șustă» în completul de judecată”; „Matei a redus pedeapsa lui Nuțu de la 9 ani la 2 ani și 8 luni prin anularea probelor legale”; „Este vorba de judecătorul Ionuț Matei de la Curtea de Apel București, care, într-un alt dosar al lui Nuțu Cămătaru, a anulat probe de interceptări de convorbiri telefonice cu mandat de la judecător, deși Curtea Constituțională hotărâse că acestea sunt

perfect valabile. De asemenea, Ionuț Matei i-a redus lui Nuțu pedeapsa de la 9 ani de pușcărie (dată de Tribunalul București) la 2 ani și 8 luni. În loc să fie pedepsit că nu a respectat o decizie a Curții Constituționale, care funcționează ca text de lege obligatoriu, Ionuț Matei a fost promovat la Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Tot în cadrul articolului este publicată și discuția purtată din penitenciar, prin telefon mobil, de Ion Balint și Vasile Balint, la data de 28.11.2007 și redată conform transcrierii convorbirilor interceptate, astfel cum aceasta a fost depusă, în copie, la dosarul nr. 4080/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București:

„[...] Nuțu: Nimic, nu? Bine, mă...”

„Sile: Oricum, nu cred că ne judecă pe 4.”

„Nuțu: De ce?”

„Sile: Păi, cică președintele completului e Matei Ionuț și Matei Ionuț nu are cum să ne judece pe noi.”

„Nuțu: Și dacă ne judecă, el se abține de la pronunțare, mai sunt ălalți doi, care-i problema?”

„Sile: Păi, nu merge.”

„Nuțu: De ce?”

„Sile: Păi n-are cum, că în mod normal trebuie prinși la pronunțare. Dacă era voie cu doi, ne judeca doi.”

„Nuțu: Nu știu, dar e foarte încurcat, el e cu șustă băgat acolo. Adică dosarul e foarte încurcat, el e singurul care-l știe, d’aia l-au băgat ăștia, ai înțeles? Îți spun eu că pe voi de 4 ani trebuia să vă pună pe liber. Ce dracu’, ai înțeles?”

„Sile: Deci tot ce am auzit eu s-a adevărit. Când i-am zis lui Costea că o să fie Ionuț Matei, așa a fost.”

„Nuțu: Și așa a fost. A venit Ionuț Matei [...]”

În articolul „În timp ce conducerea Penitenciarului Jilava se pregătește să-l elibereze, considerându-l un deținut exemplar, Nuțu Cămătaru ordonă, prin mobil, șantaje și răzbunări”, publicat în cotidianul România Liberă din data de 24.04.2008 s-a arătat că „În 2005, el [Nuțu Cămătaru] a mai fost condamnat la 9 ani închisoare pentru

alte fapte de crimă organizată, dar pedeapsa i-a fost redusă de judecătorul Ionuț Matei la doi ani și șapte luni, prin ignorarea unei decizii a Curții Constituționale.”

Articolul „Cămătarii au cerut eliberarea la nouă instanțe diferite. Nuțu și Sile Cămătaru țineau legătura prin telefoane mobile, deși erau încarcerați” publicat în cotidianul România Liberă din data de 11.07.2008 cuprindea următoarele mențiuni: „Judecătorul Ionuț Matei, «recuperatorul» lui Nuțu? După cum «România Liberă» a relatat deja în serial, din interceptările convorbirilor telefonice purtate de la Penitenciarul Jilava de Nuțu Cămătaru rezultă că acesta a plătit mai multe persoane, printre care și judecători, pentru a obține mutarea în alt penitenciar, «mai favorabil», reducerea pedepselor și eliberarea condiționată. În convorbirile telefonice înregistrate, la loc de cinste figura numele lui Ionuț Matei, acum judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, care, încălcând o decizie a Curții Constituționale, a anulat interceptările telefonice făcute cu mandat de la judecători și a redus pedeapsa lui Nuțu Cămătaru de la 9 ani de închisoare la 2 ani și 8 luni”; „Nu a fost singura dată când Ionuț Matei a dat o decizie favorabilă lui Cămătaru. Ca judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, într-un alt dosar penal Ionuț Matei i-a condamnat pentru înșelăciune pe inculpați, recuperând astfel o sumă de bani în favoarea lui Nuțu Cămătaru, sumă pe care acesta a plătit-o unor persoane cu scopul de a obține amânarea executării unei pedepse cu închisoarea pentru fratele său, Sile”.

În ce privește afirmațiile făcute prin intermediul postului de televiziune Realitatea TV, în cadrul emisiunii 16-18 Deschide Lumea din data de 4.07.2008 (orele 16,24 și 17,12 cu subtitlul Cămătarii amenință), unul dintre prezentatorii emisiunii a făcut referiri directe la procesele penale în care numitul Balint Ion (zis Nuțu Cămătaru) a avut calități procesuale și implicit sau, după caz, explicit la persoana domnului judecător Ionuț Matei, astfel: „Nuțu Cămătaru a făcut plângere la Judecătoria Sectorului 4 împotriva referatului Comisiei [de liberare condiționată din cadrul penitenciarului], iar judecătorul de aici nu este nimeni altul decât cel care îi redusese deja pedeapsa interlopului de la 9 ani la 2 ani și 8 luni de închisoare”; „Judecătorul Ionuț Matei a fost lăudat de frații Cămătaru, mai ales că magistratul i-a redus pedeapsa lui Nuțu Cămătaru de la 9 ani la nici 3 ani de închisoare, 2 ani și 8 luni”, informații ce au fost prezentate la data de 04.07.2008 și în

alte jurnale de știri ale postului de televiziune, iar pe site-ul Realitatea TV, la data sus-menționată, este publicată știrea cu titlul „Judecătorii Cămătarilor”, în care se specifică, printre altele, faptul că „În convorbirile sale din penitenciar, Nuțu Cămătaru susține că judecătorul Ionuț Matei a fost «băgat cu șustă» în completul de judecată”, iar în finalul articolului, editorul a inserat mențiunea „Citește mai mult în România Liberă”.

Din verificările Inspecției judiciare a rezultat că prin sentința penală nr. 966/18 iulie 2005 pronunțată în dosarul nr. 5726/2004 al Tribunalului București – Secția I penală s-a dispus, printre altele, condamnarea inculpatului Balint Ion (zis Nuțu Cămătaru) la pedeapsa rezultantă de 6 ani închisoare, sporită la 9 ani închisoare și interzicerea drepturilor pe o durată de 5 ani, pentru săvârșirea mai multor infracțiuni.

În soluționarea căii de atac a apelului, prin decizia nr. 53/A/7.02.2007 pronunțată în dosarul nr. 28733/2/2005 (2827/M/2005) al Curții de Apel București, în complet format din domnii judecători Ionuț Matei și Cristina Rotaru, au fost admise unele dintre apelurile declarate, printre care și cel al inculpatului Balint Ion, în privința căruia instanța, ca urmare a desființării în parte a sentinței apelate și rejudecării fondului, a procedat la descontopirea pedepsei principale rezultante și a pedepsei complementare rezultante aplicate inculpatului în pedepsele componente, precum și sporul de pedeapsa de 3 ani închisoare, achitarea parțială a inculpatului și încetarea procesului penal pentru una din infracțiuni, în final aplicându-i-se inculpatului pedeapsa rezultantă de 2 ani, 7 luni și 17 zile închisoare.

Pentru soluționarea recursurilor declarate împotriva deciziei pronunțate în apel, dosarul a fost înaintat Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanță la care a fost înregistrat la data de 27.03.2007, sub nr. 28733/3/2005, judecarea cauzei revenind completului nr. 11, în care a fost repartizat domnul judecător Ionuț Matei, urmarea promovării, la data de 15.11.2007, la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 47 din Codul de procedură penală, domnul judecător Ionuț Matei a formulat cerere de abținere de la judecata dosarului nr. 28733/3/2005, aceasta fiind admisă.

Referitor la modul de soluționare a dosarului, în privința inculpatului Balint Ion, decizia Curții de Apel București a rămas definitivă ca urmare a respingerii recursului

Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, prin decizia penală nr. 769/4.03.2008 pronunțată în dosarul nr. 28733/3/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Asupra temeiurilor care au stat la baza pronunțării deciziei penale nr. 53/A/7.02.2007 a Curții de Apel București, în complet de judecată format din domnii judecători Ionuț Matei și Cristina Rotaru, s-au reținut anumite aspecte cu incidență în modificarea soluției tribunalului și în reindividualizarea pedepselor aplicate, inclusiv inculpatului Balint Ion.

Curtea a precizat că problema legalei sesizări a instanței pune în discuție condițiile pe care trebuie să le îndeplinească actul de sesizare, atât în ce privește conținutul său, cât și sub aspect formal, arătând că neadministrarea în condițiile legii a unora dintre probele invocate în actul de sesizare nu poate duce la concluzia că instanța nu a fost legal sesizată, sancțiunea fiind în această situație înlăturarea respectivelor mijloace de probă din ansamblul probator ce va fi avut în vedere la soluționarea cauzei.

În privința înregistrărilor și transcrierilor unor convorbiri, Curtea a constatat că la dosarul cauzei există 3 categorii de asemenea înregistrări, respectiv înregistrări ale unor convorbiri telefonice interceptate fie în condițiile Legii nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, fie în cele ale Codului de procedură penală, precum și înregistrări audio-video ale unor dialoguri purtate în faza de urmărire penală între organe de cercetare penală și inculpații din cauză.

Referitor la prima categorie de înregistrări, la dosarul de urmărire penală existau mai multe transcrieri ale unor convorbiri telefonice purtate între o parte dintre inculpați, precum și între aceștia și alte persoane, transcrieri precedate în fiecare caz în parte de un proces-verbal de certificare spre autenticitate, întocmit de procuror, din conținutul căruia rezultă că interceptarea convorbirilor telefonice s-a fi realizat în baza mai multor mandate, emise atât în anul 2003, cât și în anul 2004, de către procuror, în condițiile art. 13 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, fără însă ca la dosar să se fi atașat și aceste mandate, întrucât aveau regimul informațiilor clasificate.

În aceste condiții, o parte dintre apelanții inculpați au solicitat depunerea la dosar a autorizațiilor în baza cărora s-ar fi interceptat convorbirile telefonice, precum și efectuarea unei expertize tehnice a înregistrărilor, instanța efectuând mai multe

demersuri în vederea declassificării autorizațiilor de interceptare și a depunerii lor la dosarul cauzei, însă fără rezultat.

Ca urmare, la termenul de judecată din data de 5.04.2006, instanța de apel a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 10, 11 lit. d, art. 13 și art. 15 din Legea nr. 51/1991, precum și a art. 24 alin. 4 din Legea nr. 182/2002, considerând că aceste texte legale de care depinde soluționarea cauzei contravin mai multor dispoziții constituționale, între care art. 16 (egalitatea în drepturi), art. 21 (accesul liber la justiție), art. 24 (dreptul la apărare) și art. 124 (înfăptuirea justiției). Prin decizia nr. 766/7.11.2006 Curtea Constituțională a respins excepția, reținând, în esență, că probele administrate - indiferent de procedura legală urmată - vor fi evaluate uniform de instanța de judecată, cu respectarea contradictorialității și a tuturor celorlalte garanții prevăzute de Codul de procedură penală, obținerea anumitor probe în condițiile prevăzute de Legea nr. 51/1991 neîmpiedicând judecătorul să constate, când este cazul, că acestea sunt neconcludente întrucât nu corespund realității sau nu fac dovada faptului ori a împrejurării în legătură cu care au fost încuviințate, din contră, judecătorul având obligația să examineze și să aprecieze toate mijloacele de probă cu aceeași măsură și după aceleași criterii.

Urmare a pronunțării deciziei de către Curtea Constituțională, instanța a reținut că, mai înainte de a aprecia asupra valorii unei probe, trebuie să o cenzureze sub aspectul legalității întrucât, potrivit art. 64 alin. 2 din Codul de procedură penală, mijloacele de probă obținute în mod ilegal nu pot fi folosite în procesul penal.

În acest context, a constatat că înregistrările convorbirilor telefonice interceptate în baza Legii nr. 51/1991 reprezintă mijloace de probă obținute în mod ilegal și urmează a fi înlăturate, în condițiile în care la dosar nu există autorizațiile permise efectuarea înregistrărilor, reținând că dispozițiile Legii nr. 51/1991 privind siguranța națională a României reprezintă o ingerință în exercițiul dreptului la corespondență, prevăzut și protejat de art. 8 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fără ca această ingerință să satisfacă condițiile impuse de art. 8, paragraful 2.

Cu privire la cea de a doua categorie de înregistrări, instanța a constatat că la deși dosar se află și transcrieri ale unor convorbiri telefonice, înregistrate în baza unor

autorizații emise în condițiile art. 91/1 C.pr.pen. într-o altă cauză nu există atașate și mandatele în baza cărora aceste convorbiri au fost interceptate, situație în care instanța nu poate cenzura legalitatea înregistrărilor acestor convorbiri telefonice.

În ceea ce privește cea de-a treia categorie de înregistrări, instanța a constatat că nici aceste mijloace de probă nu au fost obținute cu respectarea dispozițiilor legale, reținând că aceste transcrieri, deși sunt prezentate ca și redarea unor înregistrări audio, în fapt reprezintă niște declarații „mascate” ale inculpaților, luate cu nesocotirea prevederilor legale.

În consecință, ca urmare a înlăturării respectivelor mijloace de probă și a reanalizării, în acest context și nu numai, a conținutului constitutiv al infracțiunilor pentru care instanța de fond a dispus condamnarea inculpatului Balint Ion, Curtea de Apel a procedat la achitarea inculpatului pentru unele infracțiuni, la încetarea procesului penal pentru altele și la reindividualizarea pedepselor care au rămas în componența concursului de infracțiuni, ceea ce a condus la aplicarea unei pedepse rezultante mai reduse comparativ cu cea stabilită anterior de tribunal.

De asemenea, prin sentința penală nr. 348/8.03.2007 pronunțată în dosarul nr. 14615/3/2005 al Tribunalului București – Secția a II-a penală, s-a dispus achitarea inculpaților Udilă Dănuț, Duță Mihai-Klepper și a inculpatului Udilă Licuță, toți trimiși în judecată pentru infracțiunile prevăzute de art. 26 raportat la art. 257 din Codul penal și art. 257 din Codul penal, soluție menținută prin decizia penală nr. 348/A/2.11.2007 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală în apelul declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București.

În soluționarea recursului, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia penală nr. 1525/30.04.2008, în complet format din judecători I. Matei, M.C. Buta și A. Dragne, a admis calea de atac formulată de Parchet, a casat în totalitate decizia recurată și sentința instanței de fond, iar în urma rejudecării a dispus condamnarea celor trei inculpați la pedepse cu închisoarea pentru infracțiuni de trafic de influență.

Potrivit art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt

inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Odată consacrată libertatea de exprimare în general, cu referire la mass-media, revine obligația fiecărei legislații în parte de a statua asupra rolului pe care mass-media îl are în societatea respectivă, în concret, de a crea, pe de o parte, cadrul legal de exprimare, iar pe de altă parte, de a integra această activitate aspirațiilor socio-culturale și nu numai ale societății în ansamblul ei.

Asupra acestui ultim aspect, prin Rezoluția 1003 (1993) privind etica jurnalistică, art. 1 stabilește că suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre noutăți și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Tot astfel, Codul deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, impune ziaristului obligația de a da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înfăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor deoarece

administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat.

Corelativ acestui drept al presei în contactul cu puterea judecătorească, este recunoscut și dreptul instanțelor de a beneficia de încrederea opiniei publice, pentru a-și putea îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, fiind deci necesar să fie protejate împotriva unor atacuri distructive, lipsite de fundament.

În ce privește articolele de presă publicate în ziarul România Liberă la datele de 24.04.2008, 04.07.2008 și 11.07.2008, se constată că informațiile transmise opiniei publice presupun unele caracteristici în funcție de care se poate determina ce anume percepție asupra actului de justiție s-a urmărit a se crea la nivelul cititorului, în particular și a opiniei publice, în general.

Sub acest aspect, rolul esențial este dat de titlurile și subtitlurile articolelor de presă, de genul informațiilor – judecăți de valoare și fapte, de indicarea surselor și de gradul de documentare a jurnalistului.

Referitor la titlul articolului de presă „Judecătorii Cămătarilor”, se constată că acesta este format din asocierea a două cuvinte – judecători și cămătari – prin folosirea cazului genitiv, prin care se exprimă, ca regulă gramaticală, calitățile de dependență, apartenență și posesiune.

Asocierea improprie a celor doi termeni are rolul de a avertiza încă de la început asupra faptului că articolul se referă la judecătorii cămătarilor, adică la judecătorii care nu ar fi străini de interesele respectivilor interlopi, care sunt în legătură cu aceștia și care sunt dispuși să îi ajute în virtutea unor relații unanim repudiate, știut fiind că acest gen de asociere excede deontologiei profesionale care trebuie să caracterizeze corpul magistraților.

În acest mod, titlul articolului devine un titlu incitativ, urmărindu-se astfel inducerea ideii că judecătorii îi sprijină pe interlopi, urmărind favorizarea acestora, în concret punerea lor în libertate.

Această percepție este întărită și de modul de utilizare a introducerii în articolul de ziar: „Interpretarea convorbirilor purtate din închisoare de celebrii interlopi dezvăluie legăturile lor cu magistrații”, precum și de conținutul primului paragraf: „Sile și Nuțu

Cămătaru vorbesc cu simpatie despre judecătorul Ionuț Matei, singurul care știe dosarul, cel care i-a redus pedeapsa lui Nuțu de la nouă la doi ani de închisoare”.

De asemenea, în articolul „Cămătarii au cerut eliberarea...”, publicat în cotidianul România Liberă din data de 11.07.2008, autorul, pomind de la citarea unui text legal de către doamna judecător Lidia Bărbulescu – președintele Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul că „cererea de eliberare condiționată, potrivit legii, trebuie judecată doar de instanțe de pe raza teritorială a penitenciarului, în care se află petentul”, face mențiunea, tot în introducerea articolului, că „[...] Unele dintre aceste instanțe au acceptat să judece cererile lui Nuțu Cămătaru, deși nu erau competente, judecătorii încălcând astfel legea, după cum ne-a confirmat însuși președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Lidia Bărbulescu”.

Totodată, raportând conținutul articolelor de presă din cotidianul România Liberă la intervalele apropiate de timp în care au fost publicate (24.04.2008, 4.07.2008 și 11.07.2008) și la faptul că acestea tratează același subiect (cu referire în special la judecătorul Ionuț Matei), este evident că situația fraților Cămătaru și modul de soluționare a cauzelor acestora de către completele de judecată din care a făcut parte și domnul judecător Ionuț Matei s-a constituit într-o campanie de presă, cu o motivație aparte.

Acest șir de investigații jurnalistice de-a lungul cărora a fost urmărit și dezvoltat subiectul sus-menționat s-a concretizat în apariția mai multor articole de presă în care sunt expuse fapte (ale judecătorului) și într-o mai mică măsură judecăți de valoare, acestea din urmă intervenind cu ocazia comentariilor și exprimării opiniilor relative la discuțiile purtate în penitenciar de frații Cămătaru.

Acuzele aduse judecătorului, sugerează ideea pronunțării de către domnul judecător Ionuț Matei a unor hotărâri judecătorești cu nerespectarea dispozițiilor legale, intenția sa fiind aceea de a se implica în favorizarea inculpatului Ion Balint, dovedită, din punctul de vedere al jurnaliștilor, prin aceea că:

- judecătorul a anulat probe legale reprezentând interceptări telefonice făcute cu mandat de la judecători;

Așa cum s-a arătat, instanța a constatat că aceste mijloace de probă [interceptările telefonice] nu au fost obținute cu respectarea dispozițiilor legale, motiv pentru care au fost înlăturate din ansamblul probator avut în vedere la soluționarea cauzei, în acest sens fiind expuse argumente de fapt și de drept, inclusiv cu referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prezentate și analizate de judecători pe parcursul a 11 pagini ale deciziei nr. 53/A/7.02.2007 a Curții de Apel București și că, în cadrul materialelor de presă, nu se face în niciun moment vorbire despre aceste motive.

- judecătorul a încălcat sau a ignorat o decizie a Curții Constituționale;

Folosirea celor doi termeni cu sensuri diferite, denotă tocmai lipsa reprezentării asupra activității judecătorilor, interesând numai crearea unei opinii negative, de discreditare a acestora, la nivelul opiniei publice, și aceasta, deoarece prin decizia pronunțată de Curtea Constituțională, excepția de neconstituționalitate a fost respinsă, constatându-se conformitatea dispozițiilor legale atacate cu normele legii fundamentale.

În aceste condiții, instanța nu a făcut altceva decât să urmeze indicațiile deciziei Curții, în sensul de a examina și de a aprecia toate probele după aceeași măsură și după aceleași criterii, dat fiind faptul că nu există o ierarhie a probelor în funcție de procedura legală după care au fost administrate, faptul că în urma analizării probelor aflate la dosarul cauzei, s-a constatat că parte dintre acestea nu au fost obținute în conformitate cu prevederile legale, motiv pentru care nu au fost luate în considerare pentru susținerea unora dintre acuzații, nu constituie o încălcare sau o ignorare a deciziei Curții Constituționale ci, contrar celor afirmate în mass-media, o respectare a îndrumărilor cuprinse în considerentele acesteia.

- judecătorul a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru alți inculpați, recuperând astfel o sumă de bani în favoarea lui Nuțu Cămătaru;

Astfel, prin decizia penală nr. 1525/30.04.2008, pronunțată în dosarul nr. 14615/3/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în complet format din judecători I. Matei, M.C. Buta și A. Dragne, a admis recursul, a casat în totalitate decizia recurată și sentința instanței de fond, iar în urma rejudecării a dispus condamnarea celor trei inculpați la pedepse cu închisoarea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.257 din

Codul penal, sub aspectul laturii civile dispunând confiscarea de la fiecare inculpat a sumei de 1666,66 USD.

Așadar, se constată că afirmația cuprinsă în articolul de presă este nefondată, deoarece hotărârea de condamnare nu a fost pronunțată pentru infracțiunea de înșelăciune și nici nu s-a dispus obligarea inculpaților la plata vreunei sume de bani în favoarea părții vătămate, astfel încât rezultă că aceste aserțiuni nu au nici un fundament în actele și lucrările dosarului analizat, constituind de fapt o activitate tipică de dezinformare (informare greșită, tendențioasă), de natură a pune în discuție deontologia profesională a judecătorului la care se face referire, putându-se vorbi, într-o asemenea situație, chiar de o argumentare ad hominem, printr-un atac indirect urmărindu-se crearea de suspiciuni asupra motivelor care l-au determinat pe judecător să pronunțe o anumită hotărâre.

- Nuțu Cămătaru a plătit mai multe persoane, printre care și judecători;

Plasarea acestei aserțiuni, fără a se arăta din care anume convorbire reiese o asemenea variantă, în paragraful la care se face referire la persoana domnului judecător Ionuț Matei, este de natură a conduce la crearea unei confuzii în rândul opiniei publice, prin inducerea unei anumite percepții de corupție tocmai prin alăturarea unor termeni incompatibili cu deontologia profesiei de magistrat: plata unor judecători, scopul urmărit, la loc de cinste figura numele domnului judecător Ionuț Matei.

- judecătorul care i-a redus pedeapsa lui Nuțu Cămătaru este același cu cel care urma să judece și cererea de liberare condiționată a acestuia.

Prin această afirmație se induce ideea că cererea de liberare condiționată formulată de Nuțu Cămătaru și înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 4 București, ar fi urmat să fie soluționată de către domnul judecător Ionuț Matei, urmărindu-se astfel, crearea unei noi legături între domnul judecător Ionuț Matei și Nuțu Cămătaru și acreditându-se ideea – prin omisiunea prezentării tuturor datelor – că, după ce i-a redus pedeapsa, același judecător îi soluționează și cererea de liberare condiționată care, la nivelul opiniei publice neavizate, induce concluzia că acest aspect are la bază un aranjament și că, în consecință, urmează rezolvarea favorabilă a cererii interlopului.

Omisiunea prezentării tuturor datelor privește atât împrejurarea că cererea de liberare condiționată nu putea fi soluționată de domnul judecător Ionuț Matei care, la data formulării cererii, activa în calitate de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și nu la instanța de fond competentă să se pronunțe asupra acesteia, imposibilitatea fiind dată de dispozițiile care reglementează competența după materie în procesul penal, cât și faptul că cererea de liberare condiționată nu se referea la pedeapsa de 2 ani, 7 luni și 17 zile închisoare aplicată prin decizia nr. 53/A/7.02.2007 pronunțată în dosarul nr. 28733/2/2005 (2827/M/2005) al Curții de Apel București, în complet format din domnii judecători Ionuț Matei și Cristina Rotaru, ci la pedeapsa de 6 ani închisoare aplicată pentru infracțiunea de tâlhărie prin sentința penală nr. 204/2003 a Judecătoriei Sectorului 2 București.

De altfel, prezentarea prin omisiune este în mod frecvent utilizată în articolele de presă analizate, textele acestora caracterizându-se mai mult prin tonul informativ, dobândind caracter de știre.

În ceea ce privește indicarea surselor și documentarea care au stat la baza redactării articolelor, se constată că primele pot fi identificate din conținutul materialelor de presă, și constau în conținutul transcrierii interceptărilor telefonice purtate în penitenciar între frații Cămătaru, dar și în conținutul hotărârilor judecătorești la care face referire jurnalistul.

Astfel, pornind de la conținutul transcrierilor ce reproduc discuțiile purtate de frații Cămătaru în penitenciar, jurnalistul emite mai multe judecăți de valoare („Sile și Nuțu Cămătaru vorbesc cu simpatie despre judecătorul Ionuț Matei ...” sau „Judecătorul Ionuț Matei a fost lăudat de frații Cămătaru”), arătând totodată că aceste discuții dezvăluie „... legăturile lor [ale interlopilor] cu magistrații”.

Încă de la o analiză superficială a textului interceptărilor, se evidențiază un dialog între două persoane lipsite de cunoștințe juridice și cu nelămuriri legate de modul în care se va desfășura procesul la Înalta Curte de Casație și Justiție (soluționarea recursului în dosarul nr. 28733/3/2005) și care denotă modul cel mai simplist de tratare a problemei.

Se poate constata cu ușurință că, din punctul de vedere al persoanelor între care are loc dialogul, judecătorul Ionuț Matei este singurul care cunoaște dosarul deoarece, pe

de o parte, este singurul membru al completului din apel care a fost promovat la instanța competentă să judece recursul, iar pe de altă parte, pronunțând o soluție prin care pedeapsa inițială aplicată inculpatului Nuțu Cămătaru a fost redusă, pe baza probelor administrate, este normal să beneficieze de un anumit grad de apreciere.

De asemenea, folosirea sintagmei „... el e cu șustă băgat acolo [în complet]”, semnifică, printr-o interpretare literală a termenului argotic *șustă*, că participarea judecătorului în completul de recurs de la Înalta Curte de Casație și Justiție, ar fi fost un aranjament, o învoială necinstită, cineva având un interes ascuns.

Or, dialogul este purtat la un nivel redus de contextualizare (aproape concomitent cu alte subiecte legate de nerestituirea unor sume de bani), cu un minimum de vocabular, în mod spontan și fără intenții de nuanțe, ce exclude intervenția vreunui efort de decodificare.

În cadrul unei asemenea discuții, și în general în cadrul dialogurilor dintre persoane care folosesc în mod frecvent limbajul argotic, termenii specifici nu mai sunt utilizați în sensul lor inițial, acela explicat prin intermediul limbajului comun, devenind adeseori stereotipii ori clișee lingvistice ale modului de exprimare, motiv pentru care această afirmație nu poate fi susținută nici la nivel de interpretare și nici în mod direct, prin referiri la alte surse și trebuie luat ca atare, o interpretare prin extensiune neavând alt rezultat decât dilatarea nepermisă a efectului ceea ce, de altfel, s-a și realizat prin materialele de presă.

Referitor la consultarea hotărârilor judecătorești, ca sursă a materialelor de presă, se constată că aceasta, în cazul în care s-a realizat, a avut un caracter superficial și confuz.

Sub acest aspect, se operează trimiteri la anumite hotărâri judecătorești, însă, în mod evident, fără o suficientă documentare și fără nicio argumentare, modalitate de prezentare a realităților juridice fiind de natură a deturna informația (și așa redusă), prin comentariul atașat ajungându-se, în cele din urmă, la dezinformarea opiniei publice, ca scop imediat, cu privire la activitatea domnului judecător Ionuț Matei.

Din analiza materialelor de presă, se constată că dezinformarea a îmbrăcat caracterul unei informări parțiale, nedocumentate în totalitate, ceea ce a presupus tratarea

în mod superficial a suportului factual la care s-au raportat jurnaliștii, în pofida obligațiilor lor de a se documenta și de a informa corect și complet.

În paralel cu deformarea realităților de fapt referitoare la persoana domnului judecător, în mod indirect, articolele de presă au avut rolul de a pune sub semnul întrebării inclusiv funcționarea normală și eficientă a sistemului judiciar prin aluzii legate de lipsa de reacție a autorității judecătorești în situații de încălcare a normelor procedurale de către judecători, ca scop mediat al campaniei de presă.

Pe aceeași linie se situează și afirmațiile cuprinse în articolul „Cămătarii au cerut eliberarea...” în care jurnalistul face mențiunea că „[...] Unele dintre aceste instanțe au acceptat să judece cererile lui Nuțu Cămătaru, deși nu erau competente, judecătorii încălcând astfel legea, după cum ne-a confirmat însuși președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Lidia Bărbulescu”.

În realitate, președintele Consiliului Superior al Magistraturii nu a făcut altceva decât să reproducă, în vederea informării corecte a opiniei publice, un text din Codul de procedură penală prin care este reglementată competența materială a instanțelor în privința cererilor de liberare condiționată.

Astfel, printr-un procedeu ce se apropie mai degrabă de o dezinformare interesată și mai puțin de una nedocumentată, se induc, în mod succesiv, două idei:

- judecătorii au încălcat legea în mod intenționat, deoarece era în joc soarta lui Nuțu Cămătaru și acesta trebuia ajutat;

- constatarea încălcării legii în favoarea lui Nuțu Cămătaru este confirmată de însuși președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Așadar, opiniei publice i se spune, în mod voalat, că în orice situație, judecătorii sunt dispuși, prin nesocotirea legii, să îl ajute pe Nuțu Cămătaru în vederea eliberării sale din penitenciar, afirmații ce depășesc cadrul unor erori de raționament, constituind de fapt un atac la adresa sistemului judiciar, ceea ce are drept consecință afectarea credibilității și prestigiului Justiției.

II. În ceea ce privește verificarea aspectelor semnalate în mass-media de natură a pune în discuție credibilitatea actului de justiție, urmare a sesizării din oficiu a Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la aspectele semnalate în cuprinsul articolului de presă

intitulat „Judecătorii Cămătarilor”, publicat în cotidianul România Liberă la data de 4.07.2008, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În cuprinsul acestui articol s-a arătat că „Judecătoria Sectorului 4, prin magistratul Eugen Liviu Făget, a dispus eliberarea condiționată a lui Nuțu Cămătaru, fără să țină cont de probele depuse la dosar de judecătorul delegat”, „Eliberarea condiționată a fost aprobată, într-o primă fază, la Judecătoria Sectorului 4 de judecătorul Eugen Liviu Făget, care a scris aproape două pagini de argumente în favoarea deținutului-model Nuțu Cămătaru. Deținerea de bani de către condamnat, faptă interzisă de lege, a fost considerată de judecătorul Făget «atât de benignă încât este greu a i se da vreo relevanță din perspectiva eliberării condiționate». Cât despre documentul din care rezulta că Nuțu vorbea din pușcărie la telefonul mobil, judecătorul Făget a apreciat sec: «Nu poate fi considerat probă» și «nu se poate specula aspra unei simple afirmații din adresa DIICOT», de parcă DIICOT ar fi o precepeață audiată ca martor, nu o structură statală de combatere a crimei organizate. Pentru acest judecător nu a contat că «petentul este recidivist», iar faptul că Nuțu este cercetat penal pentru alte numeroase fapte de crimă organizată «nu produce efecte cu privire la prezenta eliberare condiționată» [...]”.

Din verificările efectuate de Inspekția Judiciară a rezultat că prin cererea adresată Judecătoriei Sectorului 4 București și înregistrată sub nr. 4080/4/2008, petentul Ion Balint (zis Nuțu Cămătaru), a formulat contestație împotriva procesului-verbal nr. 19/24.04.2008 al Comisiei de propuneri pentru punerea în libertate condiționată din cadrul Penitenciarului București – Jilava, prin care dispusesse amânarea discutării cererii sale pentru o durată de 8 luni.

Soluționând contestația, instanță, în complet prezidat de domnul judecător Eugen-Liviu Făget, a admis cererea petentului și a dispus liberarea sa condiționată, reținând, în esență, că petentul condamnat a dobândit, în condițiile legii, vocație la acordarea liberării condiționate, a avut un comportament corespunzător, încadrându-se în programul unității și participând la programe de educație, a îndeplinit sarcinile încredințate și a manifestat receptivitate față de mesajul educativ, fiind recompensat de 4 ori în perioada octombrie 2007-februarie 2008, că singura sancțiune disciplinară aplicată acestuia pe durata detenției nu poate fi avută în vedere deoarece nu are caracter definitiv,

fiind contestată în instanță, iar deținerea unui telefon mobil nu poate fi reținut, deoarece abaterea nu a fost dovedită în concret și că fapta pentru care s-a solicitat liberarea condiționată a fost săvârșită cu 14 ani în urmă, iar starea de recidivă a fost reținută în raport de condamnări anterioare anului 1990. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, cauza fiind înregistrată pe rolul Tribunalului București care, prin decizia penală nr. 893/R/24.07.2008 a admis calea de atac, a casat sentința penală recurată și, în rejudecare, a respins ca nefondată cererea de liberare condiționată formulată de petentul condamnat Ion Balint.

Prin articolul de presă intitulat „Judecătorii Cămătarilor”, publicat în cotidianul România Liberă din data de 04.07.2008, s-a urmărit, în considerarea unei campanii de presă, discreditarea activității profesionale și morale a domnului judecător Ionuț Matei de la Înalta Curte de Casație și Justiție și punerea sub semnul întrebării a funcționării normale și eficiente a sistemului judiciar.

Acreditarea ideii că între judecători și interlopul Nuțu Cămătaru există anumite legături care exced deontologiei magistraților se sprijină, în cadrul acestui articol, și pe un comentariu critic ce vizează inclusiv activitatea de interpretare a probatoriilor în dosarul înregistrat pe rolul Judecătoriei Sectorului 4 București, având ca obiect contestația formulată de petentul Ion Balint împotriva hotărârii Comisiei de punere în libertate condiționată din cadrul locului de deținere, constatare ce se susține în contextul întregului material de presă deoarece, referirile cuprinse la soluționarea dosarului nr. 4080/4/2008, privite în mod singular, s-ar putea încadra în limitele criticii admisibile care vizează desfășurarea judecății într-o cauză anume.

Și aceasta, datorită faptului că autorul articolului pune accent pe uzitarea judecăților de valoare și nu pe imputarea unor fapte determinate, așa cum s-a operat cu ocazia demersurilor care îl privesc pe domnul judecător Ionuț Matei.

În cuprinsul hotărârii Judecătoriei Sectorului 4 București, sunt analizate motivele care au determinat instanța să aprecieze că se impunea admiterea cererii de liberare condiționată, acestea fiind susținute inclusiv cu argumente de echitate.

Pornind de la prezentarea critică a autorului articolului de presă, în sensul că argumentele expuse de judecător nu sunt credibile în raport cu gradul de periculozitate al

petentului, se ajunge la situația de a pune în discuție nu atât modalitatea de întocmire a considerentelor și raționamentul logico-juridic al magistratului, cât fondul soluției pronunțate de instanța judecătorească.

Și aceasta, deoarece, așa cum se insinuează din modul de redactare a articolului de presă, în cazul în care instanța de fond ar fi analizat toate probele de la dosar și ar fi conștientizat gradul de periculozitate al condamnatului, soluția pronunțată ar fi trebuit să fie de respingere a contestației petentului și nu de admitere.

Or, în atare condiții, criticile legate de raționamentul judecătorului antamează fondul cauzei deduse judecății, fiind inadmisibilă modificarea unei hotărâri judecătorești printr-o altă modalitate decât cea a controlului judiciar.

În consecință, faptul declarării căii de atac împotriva sentinței judecătorești justifică reaprecierea probelor administrate și prezentate cu ocazia analizei anterioare, instanța de judecată investită cu soluționarea căii de atac a recursului procedând la o reapreciere a probelor administrate în etapa de rezolvare a fondului cauzei și dispunând respingerea contestației formulate de petent.

Așa fiind, având în vedere procedura în fața instanței de fond și natura argumentelor expuse în motivarea sentinței, se constată lipsa oricărui indiciu în sensul că judecătorul ar fi pronunțat soluția cu intenția de a încălca legea, pentru a decide astfel, în mod intenționat, în favoarea petentului.

În concluzie, articolele publicate în cotidianul România Liberă la datele de 24.04.2008, 04.07.2008 și 11.07.2008, referitoare la procesele numitului Ion Balint (zis Nuțu Cămătaru), s-au constituit într-o campanie de presă al cărei punct central a fost activitatea profesională a domnului judecător Ionuț Matei din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care s-a urmărit a se constitui, cu ocazia fiecărui material jurnalistic, într-un subiect de senzație, de genul loviturilor de presă.

Campania de presă a avut ca scop imediat discreditarea, din punct de vedere profesional și moral, a domnului judecător Ionuț Matei de la Înalta Curte de Casație și Justiție, iar ca scop mediat discreditarea modului de funcționare a sistemului judiciar în ansamblul său.

Materialele de televiziune din cadrul emisiunii „16-18 Deschide Lumea” de la Realitatea TV din data de 04.07.2008, au urmărit redarea și comentarea, sub forma unor știri de senzație, a aspectelor relevate de articolul de presă intitulat „Judecătorii Cămătarilor” publicat în cotidianul România Liberă, prin informațiile furnizate, raliindu-se, indirect, campaniei de dezinformare și de discreditare a activității domnului judecător Ionuț Matei de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Denaturarea realității de fapt prin modul de formulare a tuturor materialelor de presă analizate a condus la întreținerea și accentuarea sentimentului de neîncredere a opiniei publice în actul de justiție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul Ionuț Matei, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, în raport de articolele de presă apărute în cotidianul România Liberă, la datele de 04.07.2008, 24.04.2008 și 11.07.2008, precum și cu privire la preluarea de către postul de televiziune Realitatea TV a unor afirmații cuprinse în articolul de presă din ziarul sus-menționat.

Art. 2 - Însușirea conținutului notei Inspecției Judiciare privind rezultatul verificărilor aspectelor semnalate în articolul de presă „Judecătorii Cămătarilor”, publicat în cotidianul „România Liberă”, din data de 04 iulie 2008, în sensul că prin materialele de presă analizate s-a adus atingere prestigiului și credibilității justiției.

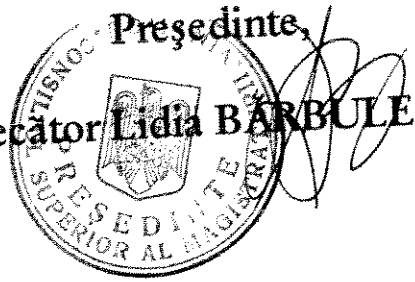
Art. 3 - Transmiterea unui exemplar din nota Inspecției Judiciare către Biroul de informare publică și relații cu mass-media în vederea publicării pe site-ul Consiliului

Superior al Magistraturii a unui comunicat de presă în sensul celor dispuse de Plen, precum și către Clubul Român de Presă.

Art. 4 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 09 Octombrie 2008

Președinte,
Judecătoria Lidia BARBULESCU

The image shows a circular official stamp of the Superior Council of Magistracy (CSM) of Romania. The stamp contains the text "ROMANIA" at the top, "CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII" around the perimeter, and "PRESEDINTE" in the center. A handwritten signature is written over the stamp. To the right of the stamp, the name "Lidia BARBULESCU" is printed in bold capital letters, preceded by the title "Judecătoria" (Judge) in bold capital letters.